

TRUE/FALSE

1. Educația morală este activitatea de formare-dezvoltare a conștiinței morale a personalității umane prin intermediul valorilor etice referitoare la dimensiunile binelui moral.
2. Obiectivul general al educației morale îl constituie formarea –dezvoltarea conștiinței morale.
3. Asigurarea concordanței între conștiința morală teoretică și conștiința morală practică este un principiu al educației morale.
4. Valorificarea prioritară a trăsăturilor pozitive ale personalității în vederea estompării și eliminării celor negative **nu reprezintă** un principiu al educației morale, ci un obiectiv al acesteia.
5. Educația intelectuală are ca obiectiv general formarea-dezvoltarea conștiinței științifice.
6. Cunoștințele științifice specifice educației intelectuale integrează în sfera lor: informațiile, deprinderile și strategiile științifice.
7. Educația este un proces deliberat care se referă numai la etapa de vârstă școlară.
8. Paradigma triplizării educației axează în centrul său profesorul ca principala sursă de acces la cunoaștere.
9. Paradigma triplizării educației promovează programe educaționale standard.
10. În paradigma tradițională educația se concentrează pe produsul învățării.
11. Sistemul instituțional al educației permanente se referă numai la structura învățământului obligatoriu.
12. Educația permanentă cuprinde totalitatea proceselor educative care continuă sau înlocuiesc educația inițială.
13. Educația permanentă include numai modalitățile formale (instituționale) de educație.
14. Educația îndeplinește printre alte funcții și funcții politice.
15. *Core-curriculum* este curriculum general.
16. Raportul UNESCO pentru secolul XXI elaborat de Comisia Internațională pentru Educație (Delors, J., 2000), a avansat patru axe/direcții de dezvoltare a educației:
17. Educația se realizează din perspectiva unui ideal de persoană, ideal acordat la reperele culturale și istorice, naționale și internaționale, precum și la determinante psihologice, care țin de psihologia vârstelor sau de caracteristicile unei generații.
18. Educația adulților continuă sau înlocuiește educația inițială. Se face pentru a compensa o educație inițială insuficientă, pentru completarea cunoștințelor generale sau pentru formarea profesională continuă.
19. Educația inițială se referă la totalitatea mediilor culturale și sociale care au valențe educaționale intrinseci: comunitatea, mass-media, armata, biserica, presa etc.
20. Acțiunea educativă prezintă un proces organizat prin care se urmărește atât socializarea tinerilor, cât și individualizarea acestora.
21. Pedagogia ca știință a educației are menirea să confere educației doar un suport teoretic, nu și aplicativ.
22. Paradigma sociocentristă privește educația prin prisma pregătirii omului pentru exercitarea diferitelor roluri sociale.
23. C. Cucoș își exprimă părerea conform căreia calitatea de a fi artă aparține educației și nu pedagogiei.
24. Pedagogia, ca știință a educației, nu este și nu trebuie să fie implicată în relații interdisciplinare.
25. Educația formală este educația desfășurată planificat și sistematic în instituțiile nonșcolare
26. Educația informală depășește ca durată și experiență educația formală.
27. Activitățile de reciclare, de reorientare profesională sunt acțiuni parașcolare (complementare) ale educației nonformale.
28. Socializarea realizată exclusiv prin educația formală are efecte limitate.
29. Educația informală se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social.

30. Acțiunile parașcolare (complimentare învățământului propriu-zis) vizează pe lângă altele și educația adulților, reconversia și reorientarea profesională a acestora.
31. Acțiunile perișcolare (sau școala paralelă) se realizează în mediul socio-cultural ca mijloace de divertisment sau odihnă activă.
32. Acțiunile educative se diferențiază de influențele educative prin caracterul lor organizat și sistematic.
33. Acțiunile educative sunt specifice educației formale, în timp ce influențele educative sunt specifice educației incidentale.
34. La nivel individual, școala asigură transmiterea valorilor culturale dominante în societate.
35. La nivel instituțional, școala reprezintă un spațiu de socializare pentru elevi și profesori.
36. La nivelul societății, școala promovează conștiința democratică și facilitează formarea profesională a tinerilor.
37. Parteneriatul școală-familie-societate implică șase tipuri fundamentale de implicare: calitatea de părinte, comunicarea între casă și școală, voluntariatul, învățarea acasă, luarea deciziilor, colaborarea cu comunitatea.
38. Planul-cadru reprezintă un document reglator esențial care planifică resursele de timp ale procesului de predare-învățare, oferind soluții de optimizare a bugetului de timp.
39. Planul de învățământ este un document cu caracter oficial în care se structurează conținuturile învățării pe nivele și profiluri școlare, fără să se stabilească numărul de ore pentru fiecare disciplină sau arie curriculară.
40. Posibilitatea ca decizia de la nivelul școlii să intervină asupra timpului școlar se materializează prin planul-cadru de învățământ, care astfel devine un instrument de organizare a vieții elevilor.
41. Ariile curriculare reprezintă grupaje de discipline care au în comun anumite obiective de formare.
42. Principiul funcționalității are în vedere asigurarea unui sistem care dă dreptul fiecărui elev în parte să descopere și să valorifice la maximum potențialul de care dispune.
43. Principiul selecției și al ierarhizării culturale vizează trecerea de la învățământul pentru toți la învățământul pentru fiecare.
44. Principiul flexibilității și al parcursului individual vizează în esență raporturile procentuale, atât pe orizontală, cât și pe verticală, între ariile curriculare, iar în cadrul ariilor, între discipline.
45. În învățământul obligatoriu numărul total de ore alocat prin planurile-cadru variază între un minim și un maxim.
46. În vederea asigurării legăturii optime dintre școală și cerințele sociale, este necesar ca, pe termen mediu, bacalaureatul să asigure diplome diferite ca specializare, singurele în măsură să ofere posibilitatea accesului direct la specializarea universitară.
47. Programele școlare actuale definesc în termeni generali informațiile necesare pentru formarea intelectuală, fără a mai preciza timpul (unic) necesar asimilării fiecărei unități de conținut.
48. Programele școlare reprezintă o sinteză a conținuturilor învățământului pe ani de studiu sau pe cicluri de învățământ, deși nu sunt echivalente curriculumului scris sau oficial.
49. Noile programe școlare sunt construite pe principiul flexibilizării și descentralizării curriculare, oferind profesorilor posibilitatea conceperii unor trasee curriculare diferențiate și personalizate.
50. Curriculumul nucleu presupune libertatea opțiunilor pentru anumite activități didactice, în funcție de specificul zonei geografice sau al comunității din care face parte școala.
51. Tematica și standardele pe care le pretinde programa școlară trebuie să corespundă calitativ și cantitativ normelor precizate în planul de învățământ.
52. Ghidurile și materialele metodice au rolul de a prezenta cadrelor didactice noile orientări la care aceștia trebuie să se adapteze.
53. Ghidurile și materialele metodice sunt elaborate fără a face corespondență dintre starea de pregătire a elevului/preșcolarului pentru receptarea unor noi conținuturi și modul de prezentare a acestora.
54. Cadru didactic folosește ghidurile și materialele metodice ca structuri de perfecționare.

55. Curriculum-ul la decizia școlii acoperă diferența de ore dintre curriculum-ul nucleu și numărul minim/ maxim de ore pe săptămână, pe disciplină și pe an de studiu, prevăzute în planurile-cadru de învățământ.
56. Educația nonformală este intenționată, organizată, sistematică și evaluată, încredințată unor educatori cu o pregătire specială și realizată în instituții specializate.
57. Educația informală este educația de tip instituțional, dar nonșcolar, desfășurată în locuri care nu au în mod special o misiune educațională proprie.
58. Educația incidentală este acea educație cu caracter spontan și nesistematic, care se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social, de cele mai multe ori aceste influențe fiind hotărâtoare în evoluția individului.
59. Cele mai eficiente forme de cooperare școală – comunitate s-au dovedit a fi acelea care angajează părinții în munca directă cu copiii lor în activitățile de învățare acasă și, cu cât această participare se realizează mai devreme, cu atât mai eficient este acest proces.
60. Autoeducația reprezintă o componentă a educației permanente.
61. Educația permanentă reprezintă o componentă a autoeducației.
62. Asigurarea concordanței între teorie și practică nu este un principiu al educației tehnologice, ci al educației informale.
63. Orientarea școlară și profesională progresivă și deschisă este un principiu al educației morale.
64. Educația estetică presupune asimilarea valorilor generale ale frumosului existent la nivelul artei, naturii și societății.
65. Educația fizică vizează valorificarea deplină a potențialului fiziologic și psihologic al omului în condiții igienico-sanitare specifice societății moderne.
66. Educația fizică are ca obiectiv fundamental menținerea sănătății fizice a organismului, nu și a celei psihice.
67. Finalitățile educaționale îndeplinesc și o funcție de evaluare a rezultatelor învățării.
68. Toate finalitățile educaționale sunt stabilite de către Ministerul Educației prin comisii de specialitate.
69. Finalitățile educaționale, până nivelul obiectivelor operaționale, sunt stabilite de către Ministerul Educației prin comisii de specialitate.
70. Idealul educațional este intenționalitatea cu cel mai mare grad de generalizare și de abstractizare.
71. Idealului educațional contribuie la păstrarea identității naționale.
72. Însușirile explicit formulate prin idealul educațional includ autonomia și creativitatea persoanei.
73. Însușirile implicit formulate prin idealul educațional nu includ autonomia și creativitatea persoanei.
74. Scopul educativ reflectă rezultatele urmărite printr-un demers complex și de lungă durată.
75. Obiectivul educațional stabilește achiziții specifice, concrete, testabile, controlabile după un interval de timp relativ scurt.
76. Obiectivul educațional stabilește achiziții specifice, concrete, testabile, controlabile după un interval de timp relativ lung.
77. Educația pentru comunicare și mass-media este una din componentele clasice ale educației integrale.

MULTIPLE CHOICE

1. Planul de învățământ include concepția pedagogică ce fundamentează științific procesul instructiv-educativ la nivel:
2. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ reprezintă stabilirea disciplinelor școlare, precum și gruparea și ierarhizarea acestora în interiorul unor categorii mai largi?
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;

- e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
3. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ vizează racordarea diverselor discipline, precum și a ariilor curriculare la vârstele școlare și la psihologia vârstelor, la amplificarea și la diversificarea domeniilor cunoașterii?
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;
 - e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
 4. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ vizează caracterul omogen al parcursului școlar și raporturile procentuale între ariile curriculare, iar în cadrul ariilor, între discipline?
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;
 - e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
 5. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ are în vedere asigurarea unui sistem care dă dreptul fiecărui elev în parte să descopere și să valorifice la maximum potențialul de care dispune?
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;
 - e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
 6. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ vizează trecerea de la învățământul pentru toți la învățământul pentru fiecare.
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;
 - e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
 7. Care dintre principiile de generare a planurilor-cadru de învățământ presupune ca planurile să fie astfel concepute încât să favorizeze tipuri variate de ieșiri din sistem și legături optime între școală și cerințele sociale.
 - a. Principiul selecției;
 - b. Principiul funcționalității;
 - c. Principiul coerenței;
 - d. Principiul egalității șanselor;
 - e. Principiul flexibilității și al parcursului individual;
 - f. Principiul racordării la social.
 8. Organizarea planurilor de învățământ pe arii curriculare oferă:
 9. Curriculumul nucleu sau obligatoriu reprezintă
 10. Funcțiile pe care le îndeplinește manualul sunt:
 11. Într-un sens larg, curriculumul reprezintă:

12. Ce tip de curriculum oferă o bază de cunoștințe, abilități și comportamente obligatorii pentru toți cursanții pe parcursul primelor stadii ale școlarității?
13. Ce tip de curriculum desemnează materialele curriculare adiționale, precum culegeri de texte și exerciții, cursuri de perfecționare, echipamente electronice?
14. Auxiliarele curriculare se concretizează în:
15. CDS reprezintă:
16. Ce tip de curriculum urmărește aprofundarea obiectivelor de referință ale Curriculum-ului - nucleu prin noi obiective de referință și unități de conținut, în numărul maxim de ore prevăzut în plaja orară a unei discipline?
17. Cine formulează „principiul conformității educației cu natura” al desfășurării acțiunii educative pe baza respectării legilor specifice naturii exterioare omului?
18. Cine lansează ideea ca educația să se facă ținându-se seama de treptele de dezvoltare ale individului, de particularitățile de vârstă ale acestuia?
19. Cine solicită educatorului să nu facă nimic din ceea ce este împotriva naturii omului în general și fiecărei individualități în parte?
20. Educația abordează următoarele aspecte de perspectivă:
 - A Perspectiva subiectului aflat sub influență educațională (nevoi și particularități);
 - B Perspectiva adultului pe care o conține idealul educațional;
 - C Perspectiva situațiilor educaționale, aspecte instituționale sau neinstituționale;
 - D Perspectiva procesului educațional, aspecte statice (constante, valori) și dinamice.
21. Dezvoltarea unui spațiu cultural european, ca una din direcțiile politicii educaționale ale Uniunii Europene trebuie înțeleasă ca:
22. Paradigma triplizării în educație:
23. Autoeducația
24. Activitățile de reciclare, reconversie/reorientare profesională sunt specifice:
25. Acțiunile parașcolare (complementare învățământului propriu-zis) și perișcolare (în afara programului din școală) sunt specifice:
 - a. educației formale
26. Trăsăturile caracteristice educației formale sunt:
27. Principalele critici aduse educației formale vizează:
28. Principalele caracteristici ale educației nonformale sunt:
29. Caracteristicile educației incidentale sunt:
30. Activitățile educative au caracter opțional sau facultativ în cadrul:
31. Obiectul de studiu al pedagogiei îl reprezintă:
32. Aplicabilitatea principiilor ciberneticii în procesul de învățământ se bazează pe:
33. Cele patru categorii de metacompetențe pentru tinerii secolului XXI sunt: “a învăța să cunoști”, “a învăța să faci”, “a învăța să fii” și:
34. Acțiunile spontane și nesistematice care se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social, de cele mai multe ori aceste influențe fiind hotărâtoare în evoluția individului aparțin:
35. O varietate de programe de specializare și instituții de pregătire profesională și tehnică cu activitate “full-time”, în plus față de studiile academice, aparțin:
36. Strategiile de instruire (predare – învățare) și strategiile de evaluare sunt cuprinse, în perspectiva definirii curriculumului, în:
37. La care funcții ale educației face referire textul?
Funcțiile ale educației se referă la impactul acesteia în planul dezvoltării personalității omului și al relațiilor sociale la diferite nivele.
38. La care funcții ale educației face referire textul?
Funcțiile ale educației se referă la contribuția educației în dezvoltarea abilităților indivizilor, instituțiilor și comunităților necesare existenței și concurenței economice.

39. La care funcții ale educației face referire textul?
Funcțiile ale educației se referă la impactul acesteia asupra dezvoltării conștiinței democratice.
40. La care funcții ale educației face referire textul?
Funcțiile ale educației asigură dezvoltarea laturii creative a indivizilor și exprimă valorizarea diversității culturale.
41. Paradigma triplizării în educație (Cheng) se referă la:
42. Care sunt metacompetențele menite să asigure relevanța educației pentru viitor la care face referire Raportul Comisiei Internaționale pentru Educație a UNESCO (2000). Alegeți răspunsurile corecte.
- a. ”a învăța să faci”
 - b. ”a învăța cât mai multe informații”
 - c. ”a învăța să trăiești alături de alții”
 - d. ”a învăța să cunoști”
 - e. ”a învăța să fii”
 - f. ”a învăța să trăiești împreună cu ceilalți”
43. ”A învăța să cunoști” presupune:
44. ”A învăța să fii” presupune:
45. ”A învăța să faci” presupune:
46. Educația permanentă este:
47. Care dintre educațiile de mai jos nu poate fi inclusă în conceptul de educație a adulților:
48. Care dintre trăsăturile următoare **nu este definitorie** pentru conceptul de societate educativă (learning society):
49. Autoeducația reprezintă:
50. Criteriul fundamental de proiectare, organizare și evaluare a tuturor activităților educative îl constituie:
51. Finalitățile educației reprezintă orientările valorice ale educației și sunt sistematic structurate și prezentate în:
52. Tipul de personalitate care se dorește într-o societate dată este formulat prin:
53. Finalitățile educaționale care formulează conținuturile specifice pentru ciclurile curriculare și pentru diferite tipuri de școli sunt:
54. Obiectivele de referință exprimă rezultatele așteptate la sfârșitul:
55. Competențele specifice exprimă rezultatele așteptate la sfârșitul:
56. Se definesc pe obiect de studiu și se formează pe durata învățământului liceal:
57. Cadrele didactice formulează pentru fiecare activitate, în funcție de particularitățile clasei de elevi și particularitățile individuale ale elevilor:
58. Din punct de vedere axiologic, prioritatea în ierarhia finalităților educaționale o constituie:
59. Implementarea „noilor educații” poate conduce la supraîncărcarea programelor școlare prin:
60. Modalitatea practică prin care implementarea „noilor educații” este cea mai frecventă și cea mai eficientă, dar mai greu de realizat este: